

Незважаючи на існування дієвих та ефективних систем охорони здоров'я, європейські країни, так само як і Україна, стикаються з певними проблемами у даній сфері. Насамперед негаразди стосуються фінансуванням медичної системи, адже щорічно спостерігається зростання витрат на медицину як через тенденцію до старіння населення, так і через запровадження нових дорогих медичних технологій та ліків. А тому постійний моніторинг, виважений підхід до стратегічного планування та своєчасне реформування медичної галузі можуть стати тими інструментами, які дозволять організувати дійсно ефективну систему охорони здоров'я, що користуватиметься довірою та підтримкою громадян.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бурбела А.Л. Реформи фінансування в галузі охорони здоров'я в пострадянських країнах: уроки для України / А.Л. Бурбела // Економіка і суспільство. – 2017. – №8. – С. 201–207.
2. Досвід країн Європи у фінансуванні галузі охорони здоров'я. Уроки для України. [Електронний ресурс] – Режим доступу: https://eeas.europa.eu/archives/delegations/ukraine/documents/virtual_library/14_reviewbook_uk.pdf.
3. Финансирование здравоохранения в Европейском союзе. Проблемы и стратегические решения / [S. Thomson, T. Foubister, E. Mossialos] // ВОЗ. – 2010. – Вып. 17. – 241 с

Каляндрук Христина Володимирівна, студентка 3 курсу,
Стефанків Оксана Михайлівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

СУЧАСНИЙ СТАН І НАПРЯМИ ІННОВАЦІЙНОГО РОЗВИТКУ КОРПОРАТИВНИХ ФІНАНСІВ

Категорія фінансів включає в себе такі складові: особисті фінанси, корпоративні фінанси та публічні фінанси. Фундаментом фінансової системи є корпоративні фінанси, оскільки саме корпоративний сектор є суттєвим джерелом ресурсів для функціонування публічних та особистих фінансів.

Корпоративні фінанси – це наукова категорія, яка має чітко визначені функції, зміст та методологічний каркас. Досить влучне є трактування сутності корпоративних фінансів А. Дамодараном: «корпоративні фінанси охоплюють всі рішення підприємств, які мають фінансові наслідки». Мова йдеться про рішення щодо інвестицій, фінансування у сфері дивідендної політики [1]. Як зазначив перший CFO компанії BASF, кожна підприємницька ціль врешті-решт зводиться до фінансової цілі, головні параметри підприємства перш за все є фінансовими параметрами, всі підприємницькі рішення слід розглядати з фінансової точки зору [2].

Функції корпоративних фінансів на сучасному підприємстві реалізуються передусім фінансовим директором (chief financial officer – CFO) та службами що йому підпорядковуються. Відповідно до англосаксонської моделі організації корпоративних фінансів, розрізняють два блоки компетентності фінансових служб:

- 1) корпоративне казначейство (corporate treasure) – сукупність завдань, пов'язаних із фінансуванням та інвестуванням;

2) контролінг (controlling) – планування, аналітика, контроль і репортинг, у т. ч. на основі обробки даних різних видів обліку.

За результатами досліджень компанії «Делойт», 52 % опитуваних фінансових директорів віднесли до числа ключових компетентностей CFO завдання, пов'язані з контролінгом, 50 % - із фінансуванням, 48 % - зі стратегічним плануванням, 38 % - з обліком, 33 %- з менеджментом персоналу, 29% - з інформаційними технологіями [3].

Станом на сьогоднішній день функціонал фінансового директора підприємства та підпорядкованих йому служб трансформується з «профі у фінансуванні і показниках» у «профі з питань розроблення та реалізації стратегії». Додана вартість, котра генерується фінансовими службами, вимірюється мінімізацією витрат підприємства на капітал і максимізацією показників результативності діяльності бізнесу загалом та його окремих сегментів. Вирішальними критеріями успішності фінансових служб в подальшому й виробництва ними доданої вартості є: орієнтація на клієнтів, якість і швидкість виконання завдань, надійність, транспарентність, розуміння бізнесу. Інвестори повинні не лише проводити моніторинг фінансових показників, а й спостерігати, як компанія налагоджує відносини із зовнішніми та внутрішніми стейкхолдерами.

Корпоративні підприємства можуть досягти конкурентних переваг лише в разі, якщо технології генерування фінансових рішень заключатимуться на найновіших досягненнях науки й техніки, враховуватимуться сучасні тренди у сфері корпоративних фінансів. Один із таких трендів полягає в побудові фінансового менеджменту в компаніях на вартісно-орієнтованих засадах.

Фахівцями Філіппс-Університету (м. Марбург) проаналізовано 1676 підприємств, чії акції торгуються на Франкфуртській фондовій біржі, протягом періоду з 2002 по 2014 рр. Висновки проведеного ними дослідження заключаються в наступному:

- вартісно-орієнтовані системи контролю впливають на прийняття фінансових рішень компанії в короткостроковій перспективі;
- компанії, що імплементували у свою діяльність вартісно-орієнтоване управління, мають вищу і швидшу схильність до зниження рівня чистого робочого капіталу, котрий є вищий, ніж таргетована мета.

Основною категорією корпоративних фінансів і визначальним чинником діяльності підприємства є капітал. Відомо, що недієздатність окремих сегментів фінансового ринку є серйозною перешкодою для розвитку корпоративного сектору. Більшості країн із ринками, що розвиваються, притаманний низький рівень ринку корпоративних цінних паперів. В Україні це питання стоїть особливо гостро, оскільки вітчизняний ринок капіталів не виконує жодної з покладених на нього функцій. В доповіді завідувача відділу фінансів реального сектору ДУ «Інститут економіки і прогнозування НАН України» професора В.В. Зимовця проаналізовано аномалії фінансів мікроекономічного рівня. Він виділив такі основні ознаки деформованої моделі:

- надмірна боргова залежність;
- незадовільна платіжна дисципліна;

- незначна роль банків у фінансуванні підприємств (менш ніж 15 % фінансування);
- нагромадження капіталу в тіньовому секторі.

Суттєвим чинником високого рівня декапіталізації корпоративного сектору за висновками В. В. Зимовця є збитки реального сектору економіки за 2014-2015 рр. через знецінення гривні та втрату коштів у результаті «очищення» банківської системи; падіння попиту й зменшення завантаження потужностей; ухиленням від оподаткування, викривленням фінансової звітності, скорочення прибутку. Вченим уведено поняття ресурсного вичерпання фінансового сектору, що характеризується значним переважанням державного боргу над грошовою масою (M2). За норми 50 % у 2016 р. цей показник становив близько 200 %. Протягом 2005-2016 рр.

Розвиток корпоративних фінансів також значною мірою залежить і від наявності чітких правил гри щодо відносин всередині підприємства, між бізнесом і державою, фінансовим та корпоративним секторами. Для цього необхідно створити якісне інституційне забезпечення функціонування корпоративного сектору та грамотно використовувати фінансово-кредитні важелі державної підтримки фінансових інновацій, зокрема фіскальні інструменти впливу, які розглядаються професорами А. М. Поддєрьогіна, О. М. Тимченко, Т. В. Паєнтко.

А. М. Поддєрьогін описав механізм впливу процесу оподаткування прибутку на розвиток інноваційно-інвестиційної спрямованості підприємства та систематизував порядок формування системи оподаткування прибутку в Україні впродовж 1991-2017 рр. Професор наголосив на потребі стимулювати інноваційно-інвестиційну діяльність підприємств при визначенні об'єкта оподаткування, ставок податку, наданні цільових податкових пільг та обґрунтував перелік пропозицій щодо вдосконалення механізму оподаткування прибутку.

Таким чином, на розвиток корпоративних фінансів значно впливає якість використання фінансово-кредитних важелів державного регулювання фінансових відносин на рівні корпоративного сектору. В цей же час для прийняття ефективних фінансових рішень необхідно усунути причини нерациональної поведінки агентів та потенційних зловживань і конфліктів інтересів на рівні підприємств. Корпоративна звітність має містити відомості про бізнес-моделі, систему використовуваних ресурсів, комерційну діяльність, продукти й результати, а також про орієнтацію стратегії, управління, діяльності міжнародної компанії та її підрозділів на формування цінності в коротко-, середньо- й довгостроковому періодах [4].

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. *Damodaran A. Corporate finance: theory and practice. - New Delhi : Wiley, 2002.- P. 982.*
2. *Paul W. Die Rolle des Finanzchefs eines industriellen Unternehmen in krisenbedrohter Zeit // Corporate Finance. – 2012.- № 7. – S. 367-373.*
3. *Die Zukunft des CFO im Mittelstand / Deloitte, 2009. URL: <http://www2.deloitte.com/content/dam/Deloitte/de/Documents/Mittelstand/Die-Zukunft-des-CFO-im-Mittelstand.pdf>*

4. Єфременко Т. І., Жук В. М., Ловінська Л. Г. *Інформація в антикризовому управлінні: глобальний аспект стандартизації обліку та фінансової звітності*. Київ: ДННУ «Акад. фін. управління», 2015. 400 с.
-

Шумей Іванна Любомирівна, магістрантка 1 курсу,
Синиця Світлана Михайлівна, к.е.н., доцент,
доцент кафедри обліку та фінансів

СИСТЕМА МЕДИЧНОГО СТРАХУВАННЯ: ТЕНДЕНЦІЇ ТА ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ

Сучасний страховий ринок України посідає вагоме місце у фінансовій системі держави. Розвиток медичного страхування повинен бути особливо важливим напрямком державної політики, оскільки він є одним з основних шляхів до реформування системи охорони здоров'я.

На сучасному етапі в Україні дуже гостро стоїть питання реформи охорони здоров'я. Застарілі та досі не вирішені завдання в галузі охорони здоров'я, поява нових проблем призвели до відсталої матеріальної бази, низького рівня медичного обслуговування, суттєвого підвищення ціни лікарських препаратів. Як наслідок – стан здоров'я населення в Україні є вкрай незадовільним і тому існує потреба у отриманні додаткових медичних послуг у вигляді медичного страхування. Медичне страхування – це форма особового страхування, що гарантує громадянам отримання медичної допомоги при настанні страхової події за рахунок нагромаджених страхових фондів [3].

Виділяють дві основні форми медичного страхування: обов'язкове та добровільне медичне страхування. Відповідно до Закону України «Про страхування», страхування медичних витрат разом із медичним страхуванням та страхуванням на випадок хвороби відносяться до переліку добровільних видів страхування, що можуть здійснюватись страховими компаніями на страховому ринку України [1]. Наявна нормативно-правова база у сфері страхового ринку знаходиться на дуже незадовільному рівні.

До медичних витрат відносяться: витрати на лікування – це витрати, що виникли при наданні негайної медичної допомоги застрахованій особі та додаткові витрати – це: витрати на транспортування застрахованої особи до постійного місця проживання у разі раптової хвороби або нещасного випадку; витрати на подорож, на утримання і ночівлю однієї особи, що супроводжує застраховану особу, якщо застрахована особа внаслідок раптової хвороби чи нещасного випадку не може самостійно повернутися для подальшого лікування до постійного місця проживання; витрати на репатріацію тіла в разі смерті застрахованої особи до місця колишнього проживання, інші витрати, передбачені договором страхування [6]. Страховими ризиками за цим видом страхування є: захворювання; нещасний випадок; смерть застрахованої особи [4]. Страховим випадком є виставлення вимог на оплату вартості наданих послуг медичній установі або відшкодування оплачених медичних послуг безпосередньо страхувальнику, пов'язаних із подіями, передбаченими договором страхування [2].